

Ἀνεκδότου ὑπέστη τὴν πρώτην τῆς 24 Ἰουλίου ἢ σύγχρονος ἑλληνικῆ φιλολογία, ζῆμιαν, ἀνακαλύ- σατος ἀιφνιδίως παρ' αὐτῆ τοῦ Ἰβίστου ἐν ἀκμα- ζούσῃ ἐστὶ ἡλικίᾳ τὸν μελωδικώτερον καὶ πιδανῶς τε- λευτάτον παρ' ἡμῖν δημοτικὸν φάλτην.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΝ ΒΑΛΛΩΡΙΤΗΝ.

Ὁ ἀνὴρ οὗτος ἀνήκεν εἰς τὴν παρθύσαν πυνταγμα- τικὴν γενεάν κατὰ μόνον τὴν ἡλικίαν, ἐνθ' κατὰ τὴν καρδίαν, τὸ φρόνημα καὶ τὴν γλώσσαν ἦτο σύγχρο- νος τῆς προηγουμένης ἡμῶν ἑλληνικωτέρας. Τὸ πᾶν- θος τῆς «Ἰστορίας» καὶ τῶν ἀναγνωστῶν αὐτῆς κα- θιστᾷ ἐτι βαρύτερον ἢ ἐγγνώμων ἀνάμνησις τῆς πα- λυτέρου αὐτοῦ συνεργασίας.

1797. Ἐστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Δ'. Τόμος II', 30 Ἰουλίου 1879. Ἀριθ. 187 (135). Λεπτὰ 20. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς Ἐστίας, ὁδὸς Σταδίου, ἀριθ. 9, ἴον, σ. 20. Περὶ ἐχόμενα: Στραγῆς τοῦ διοικητοῦ Ναυπάλτου καὶ Βενετίου. — Ἐπαρχία Ναυπάκτου καὶ Βενετίου ὑπὸ Α. Ζ. Μ. — Ἐπιστολαὶ ἐκ Βερολίνου. — Ἰστορία ζεύγους κληθεσῶν (ἐκ τοῦ βωσκικοῦ ὑπὸ Η. Α. Ἀβιάτου). — Ἑθνογονία. — Ἐπιθετικὴ βίβλος καὶ διεξό- τητος. — Ῥάπτει ζῦλονε δουλειὰ νὰ μὴ σοῦ λείπῃ. — Ἀθη- ναϊκὰ ἐπιστολαί. — Ῥῶμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς Δε-λα-Ροσσουκῶ. — Ἀληθία: — Μία συμβουλή κατ' ἐδομαδῶ.

1798. Φ. Νιμεύερν: Ἐδικὴ νοσολογία καὶ θεραπευ- τικὴ Διασχίμασεῖσα ὑπὸ Εἰγ. Σίτζ καὶ μεταφρασθεῖσα ἐκ τῆς ὀκτα-Γερμαν. ἐκδῶς ὑπὸ Π. Καραμήτου. Ἐκδ. Β', ἡδέμη: καὶ διωρθῶμ. Ἀθήνησι, 1879. Τόμ. Α', ἀρ. 18.

1799. Φιλοπόπως ἑταιρεία Κυριῶν ὑπὸ τὴν πρῶ- στασίαν τῆς Ἀδελφῆς Μεγαλειότητος τῆς Καταλισησῆς. Ἐκθεσίς τῶν πεπραγμένων ἐν ἐτει 1877-1878. Ἐν Ἀθή- ναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Πέτρον Πέτρη, 1879, 8", σ. 36.

1800. Ὁ Παπισμός, ἥτοι βιβλίον περιέχον ἐν συνόψει τὸν βίον τοῦ Παπισμοῦ, τὰ αἷτια τοῦ γορισμοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας καὶ τὰς ἀποδείξεις δι' ὧν αὐτὸς ἀποδεικνύεται αἷτιος τῶν κακιῶν, συνταχθὲν ἀποσχεδῶς ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Παναγιωτοπούλου σχολάρχου. Ἐν Πάτραις, τόποις «Φορολογουμένου», 1879.

1801. Ὁ λογαγὸς τοῦ μηχανικοῦ ἢ Παπαγεωργίου πρὸς τὴν Ἀμερικανὴν ἐπιτροπὴν Πατρῶν. Φυλλ. εἰς 8", ἐν Πάτραις, 1879.

1802. Ἐκλεκτὴ βιβλιοθήκη. (Ἐκαστος τόμος ἐκ σελ. 112 εἰς 192 τιμᾶται μιᾶς νέας δραχμῆς). 1) Ἀρῶμα ἐπὶ τῶν Ὁρέων τόμ. 1. — 2) Βελλερὸζας τ. 6. — 3) Ἡ Ὀρχή τ. 1. — 4) Τὸ Κοράλλινον Ψέλλιον τ. 1. — 5) Αἱ Ἀδκαί- ναι τοῦ Μαχικουὶ τ. 1. — 6) Ἀμάρτημα τῆς Μαγδαληνῆς τ. 2. — 7) Χρηστία. τ. 3. — 8) Σαρουήλ Βαῶλ τ. 4. — 9) Ἀσκάνιος τ. 2. Τόμοι 21. Πάντα τὰ μνηστιατικὰ ταῦτα ἢ τετὰ ἐξ αὐτῶν ἀποστέλλονται ταχυδρομικῶς εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἅμα ἀποσταλῆ ἢ ἀξία τῶν εἰς χρήματα ἢ καὶ γραμματῶσημα. Εἰς πάντα ἐγγράφομε- νον συνδρομητὴν εἰς τὴν «Στῶν» καὶ προκληθῶνόντα τὴν ἐς ἡμεῖς συνδρομὴν του δίδονται δωρεάν τὰ ἀνωτέρω βι- βλία. Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ ἐν τῆ ἐξωτερικῇ ἐγγραφο- μένοι συνδρομηταὶ συναποστέλλουσι μετὰ τῆς συνδρομῆς τῶν καὶ τὰ ταχυδρομικὰ ἐξοδα τῶν βιβλίων ἥτοι 10 λεπτά δι' ἕκαστον τόμον.

1803. Ἰστορία τοῦ Ῥωσσοτουρτικοῦ πολέμου, Με- τάρρασις τοῦ γαλλικοῦ ὑπὸ Κωνστ. Ε. Λουβρότζη ὑπὸ τὴν ἐγγενῆ προστασίαν τοῦ κυρίου Δημοσθένους Ρεβελάνη. Μετ' εἰκονογραφίαν. Τεύχος 10'. Ἐκδίδεται κατὰ δεκαπέν- θεμερίαν, ὑπὸ Ἱπποκράτους Μαρμαρίτου καὶ Σκ. Ἐν Κων- στατινουπόλει, τόποις Ζέλιτζ καὶ υἱῶν, 1879. [Τὸ δλον τοῦ συγγράμματος ἀπαρτίζεται ἐξ 28 φυλλαδίων, ὧν ἕκα- στον, συγκείμενον ἐκ 4 τυπογραφικῶν φύλλων, σχήματος 4", τιμᾶται φρ. 1 1/2].

1804. Φαντασία καὶ καρδία. Συλλογὴ δευτέρου λυρι-

κῶν ποιησῶν Η. Ματαράγκα. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπο- γραφείου Νικολάου Τροισποῦλου, 1879, 8" σ. ἦ, 271, φρ. v. 3.

1805. Πλάτωνος Κριτῶν: κείμενον, σχόλια καὶ ση- μειώσεις χάριν τῶν εἰς τὰ γυμνάσια φοιτῶντων νέων, ὑπὸ Παναγ. Α. Κουσιτώρη καθηγητοῦ ἐν τῆ Ἀθήνησι Δ' γυ- μνασίῳ. Ἀθήνησι, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς Φιλοκαλίας, 1879, 8", σελ. ἦ. — 79.

1806. Βύρων: Μηνιαῖον περιοδικὸν σύγγραμμα (Φιλολο- γικὸς Σάλλογος Βύρων) Τόμος Δ'. Ἰούλιος 1879. Ἐν Ἀθή- ναις. Περὶ ἐχόμενα: Ν. Πατρῆς: Βιβλιογραφία τῆς τῶς Ποικίλης Ἑγκυκλοπαιδείας καὶ Μυθολογίας τῶν φιλολογι- κῶν ἐπιστημῶν. — Κ. Γ. Ζένογ: Μελέτη ἐπὶ τοῦ Σκέπης. — Νάρκισσος Ἀπηλιώτης: Ὁ Ἀπελλῆς. — Π. Κουσιτώρης: Ἀλδανικὰ μελέται. Περὶ τῆς γλώσσης καὶ τοῦ ἔθνους τῶν Ἀλδανῶν. — Βαίλλε Ρηδὸς: Ὁμοιοπαθητικὴ ἐκδίκησις. — Γ. Β. Πινατῶρου: Ἀποσπάσματα ἐκ τῶν Λατινικῶν ἀετοῦ ποιημάτων. — Σ. Κοδόλη: Νεώτερος ἱερουργεῖσι. Ἡλεκτρι- κὸν φῶς. Ἀμαξὰ καὶ τροχίλατα ἀτροκίνηται. — Ἐπαιρει- νῶνδρα Ἀννίου: Ἀπλὴ παρατήρησις ἐπὶ τῆς αἱματούρας ἢ αἱματοσφαίρουσρας ἐκ κινήσεως, διατριβῆς Γ. Καραμήτου. — Ἰωάννου Βερέττα: Θεοζήτου Ἀλτεῖς. Βιβλίον ΚΑ'. — Νεχρολογία: Ἐπαμεινῶνδρος Δεληγιώργης: Ἐργασία τοῦ Φιλολογικοῦ Σάλλογου «Βύρωνος».

1807. Γαληνός: Ἱατρικὸν σύγγραμμα κατὰ σέβδατον ἐκδιδόμενον ὑπὸ τῶν ἱατρῶν Α. Γεωργιανῶν, Σ. Σκιαδαρήν, Ν. Μανκῶ, Ν. Δελλαπότα. Ἔτος Α', ἀρ. 20, 21 Ἰουλίου 1879. Περὶ ἐχόμενα: Περὶ τῆς Βιγκελίου νόσου. — Περὶ σπυροκώλου. — Περὶ μεμβρανῶδους δυσμενοφῶδας. — Περὶ πλοκαρπίνης εἰς τὴν Θεραπείαν τῆς πνευρίτιδας. — Θερα- πεία τῆς ἐπιληψίας διτ' Κουράς. — Ἐνέργεια τῶν ψυχρῶν λουτρῶν: ὑπεραίμα κατὰ τὸ δέρμα καὶ συγκοπή. — Φρι- νακομεῖον Κερύρας. — Εἰδήσεις. — Βιβλιογραφικὸν δελτίον.

1808. Ἐφημερίς τῶν φιλομαθῶν. Ἔτος ΚΖ', 15 Ἰουνίου 1879. Ἐν Ἀθήναις. Περὶ ἐχόμενα: Παρατηρή- σεις εἰς τὰ Φιλολογικὰ πάργρα τοῦ Φιλίππου Ἰωάννου ὑπὸ Κωνσταντίνου Σ. Κόντου. — Ἡ δημοτικὴ γλῶσσα ὡς παραγωγὴ τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς ὑπὸ Ἰωάννου Ν. Στα- ματέλου, σχολάρχου. — Ἐκλογὴ συνονύμων τῆς Ἀσπι- νῆς γλώσσης ὑπὸ Σ. Κ. Σ. — Συγκριτικὸς πίναξ δημοσῆς Ἐκπαιδεύσεως ἐν Ἑλλάδι.

1809. *Gustafsson, de vocum in poematis graecis consonantia*, Berlin.

Εἰς τὰ φύλλα τῆς 15, 16 καὶ 21 Ἰουλίου (ε. ν.) τῶν Καριῶν τῶν Παρισίων, ἐξημεσεύθη μακρὰ μελέτη «Περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ζήτηματος».

— Ὁ ἐν Βιόννη ἀπομύζων τὴν ἀρχιτεκτονικὴν διακά- ναις τοῦ κ. Γ. Α. Μαυροκορδάτου, κ. Βούδουτος Στοιμα- νόπουλος, διαγωνισθεὶς ἐσχάτως πρὸς 17 ἄλλους συμμη- ὤτας του, ἔλαβε τὸ πρῶτον βραβεῖον τῆς ἀρχιτεκτονικῆς χρυσοῦν μετάλλιον.

— Μεταξὺ τῶν βραβευθεσῶν ἐσχάτως ὑπὸ τῆς ἐν Παρι- σίαις Ἀκαδημίας τῆς ἱατρικῆς δικτῶ διατριβῶν, ἀφορωσῶν εἰς τὴν ὕγιενήν τῆς παιδικῆς ἡλικίας, συγκαταλέγονται καὶ αἱ ἐξῆς δύο διατριβαὶ τοῦ ἐν τῷ ἡμετέρῳ Πανεπιστη- μίῳ καθηγητοῦ καὶ διευθυντοῦ τοῦ Ἐπιτομογραφίου κ. Ἀ- ναστασίου Ζίννη 1^{ον} «Περὶ τῆς ὀνησιμότητος τῶν βρεφῶν ἐν Ἀθήναις καὶ 2^{ον} «Περὶ προφυλάξεως ἀπὸ τῶν κολητι- κῶν νοσημάτων ἐβλογίας, ὀστρακίας κλπ». Τὸ ἀπονειμη- θὲν βραβεῖον πρὸς τὸν κ. Ζίννην συνίσταται εἰς δρεχμάκι- νον μετάλλιον.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἀνεκρήθη τὸ ἐν Κωνσταν- τινουπόλει Ζάπειον παρθναγωγεῖον Ἰσοδύμιον τῆ ἐναυ- ὄα Ἀρακκίῳ διδασκαλίῳ μετὰ τῆς προνομίας, ὅπως αἱ ἐξ αὐτοῦ ἀπολυόμενοι τελειοδιδάκτοι μεθήτται ἔξαισι, καὶ δι- ἀκώματα νὰ ἀποβάλλωνται εἰς ἐξέτασῆς ἐπὶ δημοδιδασκα- λικῇ πτυχίῳ, ὅπως καὶ αἱ ἐκ τοῦ Ἀρακκίῳ ἀπολυόμενοι.

— Ἐν τῆ ὁπ' ἀριθ. 912 (7119) Ἰουλίου 1879) φύλλῳ τῆς Κλειοῦς ἑδημοσεύθη «ἐπόμνημα τῆς ἑλληνικῆς κυ- θερησῆς περὶ τῶν συνόρων τῆς Ἑλλάδος», μεταφρασθὲν ἐκ τῆς κωνῆς βίβλου. Τὸ ἀξίον λόγου τοῦτο ὑπόμνημα διὰ

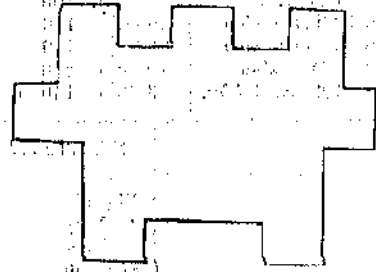
ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

740. Διατί θρομάζονται δημόσιον του 'Αγίου Πέτρου οι εκούσιοι ή άκούσιοι φόροι ή συνεισφοράι, εις δε υποβάλλονται οί κάτοικοι των καθολικών χωρών όπερ των άναγκών της εν 'Ρώμη εκκλησίας;

741. Τίς ό άριθμός, όστις, επαυξηθείς κατά 16, διαίρεται διά 16 και θίσει πηλίκον 16;

742. Τίς δημόσιος παρομιχάς 'Απ' έξω κούκλα, από μέσα πανορθλακ τίς εινε ή αντίστοιχος άρχαλαί;

743. Σχημάτισον διά των 28 πεσσών του δομινύ σχήμα όμοιον τώ κατωτέρω. Πρέπει τά 6, 5, 4, 3, 2, 1 και 0 να συνάπτωνται όμοιά άνά τέσσαρα. Τα άκρα του σχήματος 0' άποτελούνται όπερ των διπλών άριθμών' τά τεύη δέ πρώτον τό διπλούν μηδέν πρός τό άνω μέρος εις δεξιών, κατόπιν, πρός τά άριστερά, τό διπλούν έν, τό διπλούν δύο, τό διπλούν τρία και ούτω καθεξής. Έν τώ σχήματι θά μείνουν τέσσαρα κενά μέρη.

744. Αυτικατάστησον τ' άνωτέρω ερωτηματικά διά τοιούτων γραμματίων, ώστε ν' αναγινώσκαται, δεξιόθεν και άριστερόθεν, ρητόν τι.

745. Δημόσιος άθνηγοός. Νί άφαιρείς και μεγαλώνω και προσθέτεις και μικραίνω. Εν 'Ερώ.

746. Ζητείται ή διάφρασις των κατωτέρω. Table with 5 columns: άνακρίτωσαν, πράγματα, τόση, γούμην, Όση. Rows include: άκρίβωσαν, έρωδύωσαν, λαλεί, σκέπτεται, ελιγύωσαν, άση, και, εξετάζωμεν, τόση, προσεκτικώ-τερον, τά, νοός, ό, γλώσσα.

747. Mot carré. [Τή λέξη διαρρήσσεται εν βιβλίον.] Un génie perroquet aux plumes vertes, roses, pétillant, et surtout en paroles fécond, A l'endroit, à l'envers, vous tenez mon second. Dans mon premier, lecteur, on jette bien des choses: Des bonbons, des écus, les graines du greuter; Si vous le retournez, vous aurez mon dernier, Si celui-ci, parfois, est une désinence En latin; d'autre part, c'est une circonstance.

748. Du métal ou de papier, De corne ou bien de terre cuite, Mon tout, qui de mon premier N'est qu'une forme réduite, Est à la fois un instrument De musique, D'acoustique, Ou terme de botanique. Il est utile également Au berger rassemblant ses bêtes, Au débitant, à l'épicier.

Au confiseur, à l'épicier Au moment de certaines fêtes. Mon premier pour le grand chasseur Est un instrument nécessaire; Mais c'est aussi, pour son malheur, Une infirmité fort contraire. Mon tout enfin, comme aussi mon premier, Doit être mon dernier Pour servir et plaire. Et je te plains si de mon premier Tu ne peux aisément le défaire.

749. Quel est le département où rien n'est court? 750. Quel est le comble de la gourmandise? 751. Je suis dans le milieu du monde J'ai quatre pieds dans un tonneau, Je ne suis pas dans l'air, je ne suis pas dans l'eau. Et cependant je suis dans l'onde.

ΑΥΞΕΙΣ

752. Τι κοινόν επισκόπου και μυλωνά ενά ό λαός συνδέση τά δύο ταύτα επαγγέλματα εν τή κοινή παρομιχά; άέν φαίνεται μόν εύκολός ή ανίχνευσις της πρώτης άρχής του κοινού τούτου λόγιου, άλλ' ούδέν ήττον παράδοξός είν ή άμοιότης αύτου πρός τήν γαλλικήν παρομιχίαν moulinier ά'ένόση moulier λεγομένην, έν αίς περίπου περιείσασαι και παρ' ήμίν τό άπό δήμαρχος κλητήρας. Η έκ παραλλήλου έκφορά και έν τή γαλλική παρομιχίά του επισκόπου και του μυλωνά έφάνη και τοίς Γάλλοις παράδοξός, πολλοί δέ έπαράδησαν να άνεύρωσι τον άληθήν αύτης λόγον. Όθεν πολλοί έγένοντο εικασταί, έν αίς και αύτη, ήτις άέν φαίνεται άπίθανός, ότι δήλα δή τό moulinier ά'ένόση moulier εινε παραφθορά του moulier ά'ένόση moulinier — από επισκόπος παπάς. Ό κ. όμως Duplessis άναφέρει επί του προκειμένου ότι έγγνώρισέ ποτε έν τινι πόλει της κεντρικής Γαλλίας την όνομαζόμενν αίτιολογίαν της παρομιχίας. Έν έτι δήλα δή 1791, λέγει, μυλωνάς τις ήσθούθη αίφνης κλίσειν πρός τον βίον τον ιερατικών και μετ' όλίγον έξείροτονήθη επισκόπος της επαρχίας. Συμπεσούσης δέ της επανάστασεως και καταλυθείσης της των επισκόπων άρχής ό καλός επισκόπος επανέλαθε τό πρώτον του έργον γενόμενος και πάλιν μυλωνάς. Η άφήγησις αύτη συνάδει μόν παραδόξως πρός τό ήμέτερον θεωρημα επισκόπου και καροδία μυλωνά, άλλά άέν φαίνεται και πιθανόν του Γάλλου μυλωνά και επισκόπου ή ιστορία να έταξείδασαι μέχρις ήμίν και να έδωκεν άπομιχίην και εις παρομιχίαν, ήτις όμως πάντως τοιαύτην τινά, άλλά έγχώριον πρέπει να έχη την άρχήν. Εν 'Αθήναις, 24 Ιουλίου 1879. Ε. Κ. Ε.

753. Magic square table with 4 columns and 4 rows: 21, 18, 32, 30; 42, 8, 0, 45; 12, 39, 48, 2; 28, 36, 15, 24.

754. Ως παρατηρεί ή άναγνώστης, τά δέκα άθροισματα, ήτοι καθέτως, οριζοντίως και διαγωνίως εινε 101.

755. Σωκράτης (Τρωάς, ήτα, Άραράτ, Σάρα, ύρα, Κρήτη, σωτήρ, τάως, Κάρ, Κέις, ήττα, βακκή, ρήτωρ, τάως, Άρης).

756. R A P A G E A V O C A T P O M O N E A O O N I T C A N I N E E T E T E R

757. Cache-miro. — 758. Le comble de galanterie = Refuser de battre les cartes, parce qu'il y a des dames dans le jeu. — 759. Les pires (l'Épire).